Ihmeellinen

Näky eli Ilmestys

jonka on nähnyt

20 wuotias palwelustyttö Alma Aleksandra Tähtinen

Eurajoen pitäjän Kuiwalahden kylän Uudessatalossa

tammikuun 6 päiwänä wuonna 1914.

(Hänen itsensä kirjoittama.)

Painoon kustansi Fredrik Uusitalo.

Jälkipainos kielletään.

Raumalla,
Rauman Kirjapaino-Osakeyhtiön kirjapainossa,
1914.

Hinta 15 p.

33
GRAND ORIENT DE FINLANDE
6017 AL
G

Loppiaispäiwän ehtoolla olin minä ſuuressa tuskassa ja hädässä, ſillä Herran woimallinen käſi kuritti minua ſangen kowin. Ja minun ſilmäini eteen tuotiin kaikki minun ſuuret ſyntini ja pahat tekoni. Ja ne oliwatkin niin ſuuret ja lukemattomat, että minä oikein kauhistuin ja rupeſin wapiſemaan ſynteini paljoutta ja rupeſin katkerasti oikein itkemään. Mutta ſilloin tuli Jeſus ja otti minun käteeni kiinni ja rupeſi lohduttamaan minua, ſanoen älä rakas ſielu itke. Kyllä ſinulle nämät ſyntiſi ja rikokſeſi wielä anteeksi annetaan, jos tästäedes rupeat ſydämes pohjasta wihaamaan ja karttamaan ſyntiä ja mailman turhuutta ja koreutta ja hekumaa. Ja Jeſus ſanoi minulle, katſo lapſeni, kuinka hirmuista ja ſurkeata on noilla ſieluparoilla, kuin eiwät eläisſänſä ottaneet minua wastaan, waan hylkäſiwät minun ſanani ja waroitukſeni ja rakastiwat ſyntiä ja mailman pahuutta enemmän, ja nyt he ſaawat ijankaikkiſesti helwetisſä itkeä ja walittaa waiwojanſa. Ei apua tarita enään mistään koskei armon ajaſsa otettu waarin, waan leikittiin ja iloittiin ſen ſyntiſen mailman kanſsa. Ja kyllä ſe oli kauhea katſella kuin niillä oli kowa hätä ja tuska. Sillä tuli ja ſawu käwi heidän päänſä ylitſe ja wihollinen ja hänen enkelinſä ja ne ſuuret lohikäärmeet kiemurteliwat heidän ympärillänſä. Ja kyllä oli minullakin hätä ja tuska, ſillä kaikki koriſtukſet ja turhuudet joilla olen täällä mailmaſsa itſeäni koriſtellut, niin ne polttiwat ja piſteliwät minua niin kauhiasti, ja olin ſuuressa hädässä ja tuskaſsa. Waan minä pyyſin Jeſusta awukſeni ja Hän rienſikin ja iloiten otti minun helmoihinſa ja wahwisti minua tuskisſani. Ja minä tulin ſangen iloiſekſi kuin huomaſin Hänen olewan Jeſukſeni, koko mailman Wapahtajan. Silloin tuskani muuttui iloksi ja minä kyſyin Häneltä missä on minun äitini. Mutta Hän wastaten ſanoi minulle: lapſeni, ſitä ei woi ſanoa ſinulle.

Ja ſilloin Jeſus ſanoi minua tule tänne rakas ſielu, niin wien ſinun näkemään ſitä ſuurta kirkkautta jota et koskaan ole

nähnyt eikä yhdenkään silmä kuin alhaalla maan päällä on. Ja me kuljimme wähän aikaa niin aukeni eteeni pieni niinkuin owi. Ja Hän sanoi astu sisälle rohkiasti, älä lapseni hämmästy. Sillä tämä paikka on pyhäin walittuini iäinen rauhan ja ilon maja, jossa he kanssani saawat weisata Karitsalle Halleluja ja he owat uskossa kilwoitelleet ja kunnian kruunun woittaneet. Ja minä katselin sitä kirkkautta wähän aikaa ja enkelein paljoutta. Niin silloin tuliwat kaikki Hänen enkelinsä minua terwehtimään ja kaikki pyhät walitut heidän seurassansa. Ja he weiwät minun Karitsan istuimen eteen ja antoiwat minun käteeni pienen kirjan ja minä aukaisin sen kirjan auki ja siinä oli kultaisilla kirjaimilla kirjoitettuna: kilwoittele lapseni hywä uskonkilwoitus, niin sinä elämän kruunun olet kerran woittawa. Waan jos maailmaa rakastat, niin helwetin tuskan ja waiwan olet päälleси saawa. Ja minä lankesin kaswoilleni maahan ja rupesin haikiasti oikein itkemään ja rukoilemaan. Niin silloin tuli Jesus ja sanoi minulle: nouse ylös lapseni, ja minä nousin, niin Hän otti minun syliinsä ja siunasi minua. Ja Hänellä oli kädessänsä kullan hohtawa kruunu ja sanoi: Katso lapseni, tässä on sinulle kruunu jo walmis jos elämäsi ajan niin käytät puhtaana, ettäs sen perimään saat tulla. Ja woi sentään sitä kirkasta kultaista kruunua jota sain nyt katsella ja Wapahtajan kirkkaita kaswoja. Se oli minulle niin ihana ja iloinen hetki ettei kukaan woi arwata sitä suurta riemua täällä mailmassa kuin sain katsella Jesustani kaswoista kaswoihin ja taiwaan suurta sotajoukkoa, jotka walkeilla waatteilla oliwat puetetut ja palmut heidän käsissänsä hohtiwat ja harput ja kanteleet kauniisti kajahteliwat ja ylistyswirret kaikuiwat. Ei yhtään itkua ei walitusta kuulunut, kaikki oli niin suloista ja rauhallista. Kaikki yhteen ääneen weisasiwat kiitosta Karitsalle. Ja pienet lapsetkin kiitoswirttä weisasiwat ja Jesus syleili ja suuteli heitä ja kantoi heitä käsissänsä. Ja Hän sanoi minulle ole niinkuin nämät pienet lapset, katso ei heillä ole yhtään syntiä ollut eikä tule enään. Ja minä pyysin taas Jesukselta että Hän antaisi minun nähdä äitini. Waan Hän wastaten sanoi, ei lapseni sitä woi nähdä sillä se on tuottanut päällensä kiroukseen ja helwetin katkeran piinan ja waiwan. Hän sanoi: katso pientä sisartasi, sillä hän on päässnyt taiwaan iloon ja kunniaan sisälle. Ja

hän lankesi Jesuksen jalkain eteen ja rupesi itkemään ja rukoilemaan minun edestäni. Mutta Jesus sanoi: nouse ylös pieni sielu, sillä sinä olet jo woiton löytänyt Jumalasi tykönä taiwaassa.

Ja silloin Jesus tarttui minun käteeni kiinni ja wei pois minun yksinäiseen huoneeseen ja siellä minua opetti rukoilemaan ja koetteli sieluni tilaa. Mutta silloin tuli enkeli sinne ja wei Jesuksen sieltä pois ja minä jäin wallan yksin siihen huoneeseen. Ja rupesin katselemaan ympärilleni ja näin siellä suureksi hämmästykseksseni kultaisilla kansilla koristetun suuren kirjan jossa oli nimeni kirjoitettu ja kaikki elämäni päiwät kuwattuna. Ja minä tarkastelin sitä kirjaa. Niin tuli Jesus taas minun tyköni ja sanoi: Tule tänne lapseni ja Hän talutti minua kädestä ja wei minun taas taiwaan hääsaliin ja siellä oli iso pöytä kullalla kauniiksi koristettu ja sen ympärillä kaikki Hänen pyhät walittunsa ja enkelit, jotka kaikin huusiwat minulle tule meidän kanssamme. Ja Jesus rupesi meihin kaikkiin ja siunasi ja sanoi koska te nyt olette kaikki minun opetuslapsiani niin tahdon teitä siunata, että siunatuiksi tulisitte kaikin ja woi kuin se oli sentään ihana ja iloinen hetki kuin sain katsella taiwaan kirkkautta ja sitä lukematonta enkelein joukkoa ja jotka lakkaamatta rukoiliwat kaikkein ihmisten edestä. Ja kyllä siellä oli paljon katselemista ja tutkimista. Ei lainkaan sitä niin woi kertoa kuin se on siellä. Ei woi täällä syntisessä mailmassa werratakaan sitä kunnian kirkkautta. Ja minä pyysin Jesukselta että minä saisin olla Hänen kanssansa jo wallan siellä. Mutta Hän wastaten sanoi minulle: ei lapseni wielä, sillä monta kilwoitusta saat wielä kilwoitella mailmaa ja sitä pahaa wihollista wastaan. Sillä wihollinen, se kawala käärme, pyytää sitoa sinua pauloihinsa. Mutta minä sanon sinulle, älä kuuntele häntä waan ole luja sotimaan häntä wastaan. Ja jos sinulle hätä tulee suuri niin huuda minua awukseesi, kyllä minä riennän mielelläni kuin kuulen lapseni huutawan minua awukseensa. Älä rakas sielu pysähdy kuuntelemaan mitä mailma sinulle huutaa. Sillä minä tunnen mailman ja sen kawaluudet. Waan ole uskollinen kuolemaan asti niin minä sinulle elämän kruunun annan palkakseesi. Autuas olet jos itseesi mailmasta ja sen turhuudesta irroitat niin kerran saat iloita kanssani taiwaassa ja weisata

Karitſalle Halleluja. Ja Jeſus ſanoi minulle muista lapſi rakas ſe, ſillä ſinulle on jo näytetty molemmat ijankaikkinen elämä ja ijankaikkiſen kuoleman paikka. Kumpaa nyt ſitte rupeat kulkemaan taiwastako kohden wai helwettiäkö, mutta muista ſe ſentään että kyllä ſe on kauhia paikka jos ſinne joudut menemään. Rupea uskolliſesti ſeuraamaan minua ja älä hyljää ſanaani waikka wihollinen ſua kuinka houkuttelisi pahuuteen. Muista jos luowut Jumalasta ja Hänen ſanastanſa, niin alas helwetin ſywyyteen wajoat josta et koskaan poijes pääſe waikka kuinka pyytäiſit ja rukoiliſit apua. Kyllä ſitte iäinen waiwa painaa ſinua ja muſertaa ſun luuſikin. Ja Jeſus ſiunaſi minua ſanoen: minä wahwistan ſinua ettes tiellä nääntyiſi, waan oliſit uskollinen matkamies iäistä kotiaſi kohden. Ja koska Hän nämät ſanotut oli minulle niin ilmestyi walkeuden enkeli ja kuiskaſi minun korwaani. Kirjoita nyt kaikki kuins kuullut ja nähnyt olet että ne ſuruttomat ja ſyntiſet mailman lapſet oppiſiwat tuntemaan heidän ſynteinſä paljoutta, rupeiſiwat täydellä todella etſimään ristiinnaulittua Kristusta, kaiken mailman Wapahtajaa, erittäinkin kristinuskowaisten. Ja enkeli tuli minun tyköni ja ſanoi minulle: pidä aina muistoſſaſi nämät mitä on ſinulle ſanottu ja näytetty ſillä Jumala tahtoo ſua parannukſen tekemään. Joka päiwä on Hän ſinua huutanut waan et ole Hänen ääntänſä kuunnellut, waan olet elänyt mailman mukaan, iloinnut ja leikitellyt ſynneisſäſi. Waan käänny nyt kuin on wielä armon aika ja Hän on pyytäwä ſinua parannusta tekemään. Kiiruhda pian ennenkuin hän ſulkee taiwaan portit kiinni ja ſitten ſaat jäädä iäkſi owen taa.

Ja enkeli otti minun käteeni kiinni ja ſanoi minulle jos uskoſſa loppuun asti kilwoittelet ja niin kerran koska aikaſi tulee, että Iſä on ſinua kutſuwa pois mailmasta, niin ilolla riennän ſua taiwaan portilla wastaan ottamaan ja wien ſinut walittuin ſeuraan, joſſa ſaat iäti kiitosta Karitſalle pyhälle weiſata. Ja ſilloin enkeli katoſi pois minun edeſtäni ja minä jäin ykſin. Mutta ſilloin aukeniwat portit ja enkelit tuliwat jotka kantoiwat uskowaisten ſieluja Karitſan istuimen eteen ja kaikki huuſiwat ilolla: taas he owat woiton löytäneet. Ja ſilloin tuli enkeli iloiten ja hänen kädesſänſä kullan hohtawia kruunuja ja ne laskettiin heidän päähänſä ja palmut heidän käſiinſä ja

walkeilla waatteilla puettiin ja ſaiwat nyt pyhäin joukoſſa iloita ja riemuita.

Ja minä näin myös ſuuren joukon tulewan Jeſukſen tykö jotka armoa anoſiwat. Waan Jeſus ſanoi heille menkäät pois minun tyköäni, koskette armon ajasta ottaneet waarin, waan höyreitte ja pyöreitte ſen ſyntiſen ja ſuruttoman mailman kanſſa himoinne täyttämiſekſi perkelettä ja hänen enkeleitänſä palwelitte. Perkele olkoon teidän iſänne ja ſilloin perkeleet tuliwat ja weiwät ne uskomattomain ſielut alas helwettiin ja paiskaſiwat ne ſinne tuliſeen järween. Mutta woi ſitä itkua ja kauhiaa walitusta kuin tuli niillekin ſieluille. Kyllä jo huuſiwat ja rukoiliwat apua mutta ſe oli jo hiljaista kuin kerran kallis armon aika on hukkaan tuhlattu ja iankaikkinen tuska ja waiwa päälle tuotettu, ei keltään ſaada apua. Minullekin huuſiwat: rukoile koska armon aika on wielä ettes joudu tähän waiwan ſijaan kuin me olemme joutuneet. Ei meillä ole yhtään lepoa, ſillä tuli ja tulikiwi palaa meidän päällämme. Kyllä ſe oli hirmuista katſellakin, taikka itſe wielä joutua ſinne. Arwakaat rakkaat yſtäwäni mikä kauhia paikka eikö ſe ſentään ole, kuin iäiſesti waiwataan ja piinataan helwetisſä ſiinä tuliſessa järwesſä josta ei koskaan loppua tule. Ja täällä waan uskolliſesti palwellaan perkelettä ja hänen enkeleitänſä, eikä lainkaan ajatella mihinkä joutuu ſe kääntymätön ſieluparka joka Jumalan ja Hänen ſananſa ylön katſoo, ſillä ſielulla on waiwa palkkana. Waan jotka uskolliſesti ſeuraawat Jeſukſen ääntä, niin heidän kunnian perimään pitää ja taiwaan iloon wiedään ſiſälle jossa ei yhtään walitusta kuulu. Waan kaikki Karitſan istuimen edesſä ſaawat notkistaa polwenſa, kiittää ja yliſtää hänen ſuurta arwaamatonta rakkauttanſa, joka niin armolliſesti on johdattanut tämän mailman waiwoista iäiſeen lepoon Iſän tykö taiwaan haminaan. Ja ſilloin tuli enkeli taas minun tyköni ja wei minun pois ſiitä paikasta. Ja minä kuljin enkelin rinnalla ja hän johdatti minua ſuurelle kultaiſelle kadulle ja minä näin ſiellä kaikenlaiſia makeita herkkuja. Ja enkeli katoſi pois minun edeſtäni ja minä jäin ykſin. Ja minä otin ſieltä tuolin joka oli kullan keltanen ja istuin ſiihen koska tunſin itſeni wäſyneekſi. Ja ſillin tuli Wapahtaja ja oli kädeſſä iſo kultapikari ja ſanoi minua: Juo tästä elämän wettä ettes tiellä nääntyiſi, ja minä otin

ſen Wapahtajan kädestä ja maistoin ja ſe oli minuſſa niin ſuuri waikutus etten woi ſitä oikein kertoakaan.

Ja ſilloin kaikki katoſiwat ja minä heräſin unestani, ſe oli wain paljasta unta, waan hän etſei minua unisſani.

Herra woittakoon tarkoitukſenſa ja johdattakoon waan minun ſitä oikiata tietä kulkemaan, joka wie taiwaaſeen. Amen.

Kyllä ſitä oli ihme nähdä ja oſakſi kuulla Koko yön hänesſä ſe on ſuuri herätys- ja warotushuuto Kaikille Jumalalta Annettu.

Fredrik Uuſitalo.
Amanta Uuſitalo.